

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΦΟΜΗ ΕΤΗΘΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ *Εν Ἀθήναις φρ 15 — *Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16 — *Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Ο ΛΟΓΟΣ.

Αἰσθανόμεθα ὅλην τὴν δύναμιν ἀπέχθειαν εἰς αὐτὰ τὰ συνταγματικὰ τερείπια, τὰ ὁποῖα σοφισταὶ συνταγματολόγοι ἐξηγοῦσι μεταφυσικῶς. Ἐχθροὶ τῆς μεταφυσικῆς ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, εἴμεθα ἀδιάλλακτοὶ πολέμιοι τῆς ἐν τῷ πολιτεύματι.

Παρουσιάζεται ἐν ἄτομον ἐν τῇ Βουλῇ τῶν ἀντιπροσώ-
πων τοῦ ἔθνους· τὸ ἄτομον τοῦτο φέρει τὸ ὄνομα Βασι-
λεὺς, ὡς ἄλλα ἄτομα ἐν τῇ αὐτῇ πολιτείᾳ φέρουσι τὸ
ὄνομα κλητῆρος ἢ Ἀρχιευταξίου, κατὰ τὸν *Aiōra* ὁ Βα-
σιλεὺς αὐτὸς ὀμιλεῖ εἰς πρωτοπροσωπίαν. Λέγει *ἐγὼ*· λέ-
γει μου· λέγει μοι· λέγει με· λέγει *ἐγὼ* χωρὶς καὶ, λέγει
ἐγὼ με καὶ.

Ὁ λαὸς—δηλαδή ὁ οἰκοδομητοῦς, ὁ κυρίαρχος, ἡ δύναμις—κάτωθεν χάσκει.

— Τίς δμιλεῖ ;

— Ὁ Βασιλεύς.

— 'Ανάγητε ! ὁ Βασιλεὺς ! Τὸ ὑπουργεῖον διὰ τοῦ Βασι-
λέως !

— Βρέ δὲν ἀκοῦς τὴν χονδροφωνάρα του ;

— Ἐπεὶ οὖν ἀκούεις τὴν χονδροφάνεια τοῦ
— Ἄς μιᾷ ὁ βασιλεὺς* κάνει πῶς μιᾷ* πραγματι μι-
λᾷ τὸ ὑπουργεῖον.

— Μὰ εἶναι τὸ ὑπουργεῖον ἐγγαστρίμυθος ;

— Εἶναι· καὶ γαστὴρ παντὸς συνταγματικοῦ ὑπουργείου
εἶναι ὁ Βασιλεὺς.

— Χαρά σ' τὴν γαστέρα !

Βλέπετε ὅτι ἡ μεταφυσικὴ τοῦ Συντάγματος μᾶς κα-
ταντᾷ μέχρι βωμολογιῶν!

ὁ λόγος ὁ λόγος τοῦ βασιλέως εἶναι λόγος τοῦ ὑπουργείου;

Τί ἅπαντ' ἄτε, κύριοι συνταγματικοί ;

Ἀργητικῶς.

Διότι ἐὰν ἦτο ὅλος ὁ λόγος ὑπουργικὸς τί σημαίνουν αἱ φράσεις: Ἐπαγγελθῶν εἰς τὴν πατριδα ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀποδημίας μου; Ὁ κ. Τρικούπης βεβαίως θὲν ἀπεδήμει· αὐτὸς ἐπεδήμει καὶ ἦτο ἀληθῶς ἐπιδημία ὑπαλλήλων, Τραπεζῶν, συμβάσεων καὶ στρατευσίων ἡλικιῶν.

Διότι ἐὰν ἦτο ὁλος ὁ λόγος ὑπουργικὸς, τί σημαίνει ἡ φράσις: ᾠ Ἀδιασάλευτον ἔχω καὶ ἐγὼ ἀπόφασιν; Ὑπάρχουν ἄλλα ἐγὼ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ἄνευ τοῦ καί. Ὑκεῖνα τὰ ἄκαια ἐγὼ ἀντιπροσωπεύουν βεβαίως τὸν πρωθυπουργόν· τότε αὐτὸ τὸ καυχῶν ἐγὼ τίνα ἀντιπροσωπεύει; Δὲν πιστεύομεν νὰ ἔχη διπλὴν φύσιν ὁ κ. πρωθυπουργός, καὶ τὴν μίαν νὰ τὴν ὀνομάζῃ: ἐγὼ τὴν ἄλλην του; κ' ἐγὼ. Ὑρα ὁ κ' ἐγὼ αὐτὸς εἶναι ὁ Βασιλεὺς. Καὶ ἂν δὲν εἶναι ὁ Βασιλεὺς, ποῖος εἶναι τέλος πάντων;

“Ὡστε διὰ τοῦ Βασιλικοῦ λόγου συνομιλοῦν, ὡς ἐν ἀρετῇ δυοῦτο, Βασιλεὺς καὶ πρωτοπυργός, αἱ δύο φύσεις γίνονται μία καὶ πλὴν τῆς ζάλης τῆς ἁγίας Τριάδος ἔχομεν καὶ τὴν παραζάλην τῆς ὁσίας Δυσάδος.

Ἄλλ' ἐὰν ὁ καὶ ἐγὼ δὲν εἶναι ὁ κ. πρωθυπουργός, ὅστις
εἶναι μόνον Ἐγὼ, δυνάμεθα νὰ ἐρωτήσωμεν, ποῖος εἶναι
αὐτός ὁ ἔχων «ἀδιασάλευτον ἀπόφασιν» νὰ κάμῃ καὶ νὰ
δείξῃ; Ἐκτός τῆς Βουλῆς, ἥτις μᾶς ἀντιπροσωπεύει, δὲν
γνωρίζομεν κανένα ὅστις νὰ δύνανται νὰ ὁμιλῇ περὶ ἀποφά-
σεων. Ἀποφάσεις ἐκδίδει μόνον ἡ Βουλὴ, διότι εἰς αὐτὴν,
ἐπὶ τοῦ παρόντος, τοῦλάχιστον, ἔχομεν δώσει τὸ δικαίωμα
τοῦτο. Πάντες οἱ ἄλλοι, βασιλεῖς ἢ κυβερνήσεις διατυπώ-
σιν εὐχὰς ἢ προτάσεις, τὰς ὁποίας ἂν θέλῃ ἡ Βουλὴ εἰσα-
κούει ἢ δὲν εἰσακούει, ψηφίζει ἢ δὲν ψηφίζει.

Ποῖος εἶναι λοιπὸν αὐτὸς ὃ ἔχων ἀδιασάλευτον ἀπόφα-
σιν νὰ φέρῃ τὴν ἐπιστρατεύσασιν δὲν ξεύρομεν ποῦ; Καὶ ἂν
ἡ Βουλὴ δὲν θελήσῃ νὰ τὴν φέρῃ; *Ἀν ἡ Βουλὴ διαλύσῃ
τὸν στρατόν; *Ἀν ἡ Βουλὴ ἐπανέλθῃ εἰς τοὺς βόας τοῦ κ.
Τρικούπη; *Ἀν ἡ Βουλὴ καταγίῃ με οἰκονομίας, ποιοῦσα
ἐναρξιν ἀπὸ τοῦ ψαλιδισμοῦ τῆς Βασιλικῆς ἐπιχορηγήσεως;
Τί θὰ γίῃ αὐτὴ ἡ ἀδιασάλευτος ἀπόφασις; Αὐτὴν τὴν ἀ-
διασάλευτον θὰ τὴν κάμωμεν νὰ σαλευθῇ, νὰ χορεύσῃ μά-
λιστα, θέλουσα καὶ μὴ θέλουσα, ὡς χορεύουν αἱ ἄρκουδαι
ἀναγκαζόμεναι εἰς τοῦτο ὑπὸ τῶν ὀδηγούντων αὐτάς; Ἀθιγ-
γάνων. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον δυνάμεθα νὰ κάμωμεν ὑπὲρ τῆς
ἀδιασάλευτον, εἶναι νὰ μὴ τὴν παραδώσωμεν εἰς Ἀθιγγά-
νους· ἀλλὰ νὰ τὴν χορεύσωμεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι.

«Ο κ. Τρικούπης έχει την μονομανία της πίστεως» ὁλε-
θρία μονομανία, ἐνεδρεύουσα συνήθως τοὺς στενοκεφάλους».

πιστεύει εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τὴν τύχην· τὴν φορὰν αὐτὴν ἐπίστευσεν εἰς τὸ Τεμπελχῶφ. Ἐνόμισεν ὅτι ἐπειδὴ τὸ διάταγμα τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐνάρξεως ὑπεγράφη ἐπὶ ῥωσικοῦ χρώματος, ἡ πίστις ἀπῆτει καὶ ὁ Βασιλικὸς λόγος νὰ εἶναι ῥωσικοῦ χρώματος.

Ἄλλ' εἰς τοὺς ἀναδεύοντας αὐτὰ τὰ χρώματα ὁ λαὸς τὸ πολὺ πολὺ ἐκφωνεῖ ὑψηλὸς ἐν τῷ χασμῇματι αὐτοῦ :

Γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν.

Καλιθάν.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Ἄμα γνωσθέντος ἀπὸ τῆς προχθὲς ἀκόμη ὅτι τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς ἔμελλε νὰ κηρύξῃ αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς διὰ Β. λόγου ἐγένοντο αἱ δέουσαι ἐτοιμασίαι, διὰ τὴν ἑκτακτον ταύτην περίπτωσιν. Διότι εἰς τὸ μικρὸν Κράτος τῆς Ἑλλάδος σπανίως ἀποφασίζει ὁ Βασιλεὺς νὰ δεχθῇ εἰς τὸ βασιλικὸν τοῦ στόμα λόγους τοῦ ὑπουργείου του. Πρώτην φορὰν τὸν ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ νεοπαγοῦς τότε βήματος τῆς βουλῆς κατὰ τὰ 1875. Ἐκτοτε παρῆλθον ἔτη καὶ μόλις πέρυσι πάλιν ἐπανηκούσαμεν τὸν βασιλεῖα κηρύσσοντα τὴν ἑναρξιν τῆς Α'. συνόδου τῆς Η'. βουλευτικῆς περιόδου. Τώρα πάλιν ὁ κ. Τρικούπης κατῴρωσε νὰ κηρυχθῇ διὰ Βασιλικοῦ στόματος ἡ ἑναρξίς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Συνεδρίου.

Πολλὰ ἐκυκλοφόρουν κατ' αὐτὰς ἐν μέσῳ τῶν περιέργων ἀθηναϊκῶν πολιτικῶν κύκλων καὶ ἄλλοι μὲν ἔλεγον ὅτι ὁ βασιλεὺς δὲν θὰ λαλήσῃ δι' αὐτὸν τὸν λόγον, ἄλλοι ὅτι δι' ἐκεῖνον, καὶ ἄλλοι ὅτι θὰ λαλήσῃ καὶ μάλιστα λίαν πρωτοτύπως, χωρὶς νὰ περιέχωνται πλέον αἱ τυπικαὶ καὶ ἑκκωριασμέναι ἐκεῖναι φράσεις, αἵτινες ἐχρησίμευσον μόνον εἰς τὸ νὰ διευκολύνωσι τὰς Ζηνοπουλιακὰς ἀπαντήσεις. Ἡμεῖς, νὰ εἴπωμεν τὴν ἀλήθειαν, μέχρι τῆς χθὲς ἐδυσπιστοῦμεν καὶ ὡς λόγον διεδίδομεν τὸ ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἀποφεύγει νὰ λαλήσῃ, διότι κατὰ τὴν συνθήκειαν τῆς ἡ βουλή θὰ δαπανήσῃ μετὰ ταῦτα 28 συνεδριάσεις διὰ τὴν ἀπάντησιν, ὡς ἐγένετο πέρυσι. . .

* *

*

Ἐν τούτοις αἱ ἐτοιμασίαι προώδουν. Καὶ ἔβλεpes τὴν νύκτα τῆς τετάρτης τοὺς κλητῆρας τῆς βουλῆς διακοσμοῦντας διὰ μυρσινῶν καὶ ῥόδων τὰ ἀρχαῖα προπύλαια τοῦ βουλευτηρίου. Ἐὰν δὲ ἦσουν καὶ ἄνθρωπος τῶν Σαλονικῶν θὰ ἦκουε κατὰ τὴν αὐτὴν ἐσπέραν τὰς κυρίας νὰ διαλέγωνται περὶ τουαλέτας κατὰ πρῶτον καὶ περὶ εἰσιτηρίων ἀκολούθως. Τὴν 9 δ' ὥραν τῆς πρωῆς τῆς χθὲς τὰ διάφορα σώματα τοῦ στρατοῦ ἐθεάθησαν παρατεταγμένα ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ ἐπὶ τῆς μέχρι τοῦ βουλευτηρίου ὁδοῦ Σταδίου.

Ἦρχισαν δὲ νὰ συνέρχωνται οἱ κ.κ. ἀντιπρόσωποι, οἱ μὲν ἐποχούμενοι, οἱ δὲ καὶ πεζῇ· τὸ πλῆθος ἀθροισθὲν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ βουλευτηρίου ἔκαμνε διαφόρους παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν συνερχομένων, χαρακτηρίζον τοὺς μὲν φυσικῶς φαιδρὺς ὡς ἀντιπολιτευομένους, τοὺς δὲ ὑπώχρους καὶ προσποιημένως μειδιώντας ὡς ὑπουργικούς. Ὅταν ὁμοῦς διήρχετο ὁ κάτωχρος Δημητρακάκης, οἱ παρατηρηταὶ ἐσυγχύθησαν μὴ γνωρίζοντες ποῦ νὰ τὸν κατατάξωσι, διότι ἡ μορφή του δὲν ἐσημείωνε τίποτε. Εἰσῆρχετο ὡς νὰ ἐπι-

στευεν ὅτι θὰ εὕρῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ κατὶ τι, τὸ ὁποῖον ἔχασε καὶ τὸ ὁποῖον ἀμφέβαλλεν ἂν θὰ τὸ εὕρισκεν ἀλλαχοῦ.

* *

*

Ἡ ὥρα εἶνε 10 καὶ ἄρχεται ὁ ἀγιασμός. Αἱ θύραι τῶν ἱεροσυνελεύσεων ἀνοίγονται καὶ εἰσερχόμεθα. Ἄλλ' ὅποια ἐκπληξίς ὅτε εὐρέθημεν περικυκλωμένοι ὑπὸ τῶν πλουσιωτέρων καλλονῶν τῶν Ἀθηνῶν. Τίς θὰ ἐπίστευεν ὅτι τὸ παρὰδοξον θεωρεῖον τῶν δημοσιογράφων, ἐν ᾧ ἀπὸ τῆς συστάσεώς του παρουσιάσθησαν αἱ πλέον παράδολοι μορφαὶ ἔμελλε νὰ καταστῇ τὸ κομψότατον τῶν θεωρείων διὰ τῆς παραστάσεως ἐν αὐτῷ τῶν ὠραιότερων ἀντιπροσώπων τοῦ ὠραίου φύλου. Ἐλάβομεν τέλος θέσιν ὑπερήφανοι διὰ τὴν ἰπόκτησιν τοιούτων συναδέλφων καὶ διὰ μέσου πτερῶν καὶ τριχάπτων προσεπαθοῦμεν νὰ ῥίψωμεν βλέμμα εἰς ὅλην τὴν αἰθουσαν καὶ τὰ θεωρεῖα. Καὶ ἐνῶ ἐτελεῖτο ὁ ἀγιασμός ἡμεῖς ἐβλέπομεν. Δέκα μεγάλα θεωρεῖα περίξ πλήρη κυριῶν καὶ δεσποινίδων· οὐδέποτε τοιαύτην συγκέντρωσιν ἐνθυμούμεθα. Ὡμοιάζον μακρόθεν τὰ ἀντικρινὰ μας θεωρεῖα πρὸς jardinières, ἐν αἷς ὡς γλάστραι ποικιλανθεῖς ἡριθμοῦντο τόσαι βαρύτεροι κεφαλαὶ ταινιωμένοι ἀλαζονικώτατα.

— Πολλὰ κυρίαὶ ἐφέτος, παρατηρεῖ τις.

— Πραγματικῶς, ἀπαντᾷ ἄλλος. Ἐπειδὴ τὸ ἄρρεν φύλον τῶν θεωρείων ἀπουσιάζει εἰς τὴν ἐπιστρατείαν, κατέλαβε τὴν θέσιν του τὸ ὠραῖον φύλον οὐδόλως ἐλαττούμενον τοῦ ἄρρενος ὡς πρὸς τὰς περὶ πολιτικῆς δοξασίας.

— Ἀὖς νὰ ἔρχωνται ἔτσι εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις;

— Ἐτσι φαίνεται.

— Ἀ! εἶνε ὠραῖον νὰ κρατῇ κανεὶς σημειώσεις περικυκλούμενος ὑπὸ τοιούτων συντρόφων.

— Κ' ἐνῶ ἐν τῷ θορύβῳ θὰ λησμονῇς καμμίαν λέξιν διὰ τὴν περιγραφὴν σου, τί ὠραῖον θὰ λησμονῇς ὀπισθὲν σου καὶ νὰ συναντᾷς τὴν λέξιν ἐκείνην ἐπὶ ἐνὸς μαυροῦ βλέμματος, ἢ ἐπὶ ἐνὸς ἐρυθρομέλανος πτεροῦ φερομένην.

— Ἐὰν εἶνε ἰδέα τοῦ κ. Φιλήμονος τοῦτο, συγχαίρομεν αὐτῷ διὰ τὴν τελευταίαν ἰδέαν τῆς τελευταίας ἐφορείας του.

* *

*

Ἐ, εἰς τὴν θέσιν μας. Εἵμεθα πολιτικοὶ σήμερον καὶ ὅχι γραφεῖς θεατρικῶν δελτίων. Εἰς τὴν θέσιν μας λοιπόν. Εἵμεθα εἰς τὴν βουλὴν καὶ ὅχι εἰς τὸ θέατρον. Κυρίαί, παραμερίσατε ὀλίγον διὰ νὰ μὴ αἰσθανώμεθα οὔτε τὴν ὑπαρξίν σας. Δεσποινίδες ξανθαὶ καὶ μελαγχροιναί, μὴ βλέπετε τὴν γραφίδα μου διὰ νὰ μὴ παραστρατήσῃ ἐλκυσθεῖσα ἀπὸ τὸ μαγνητίζον βλέμμα σας. Ἴδου λοιπόν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐν στολῇ. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς φέρει τὴν ἐρυθρὰν ταινίαν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Ἀνωτέρω βλέπει τις ἐν τῇ θέσει του τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεῦσεως φέροντα τὴν κυανῇν ταινίαν τῆς Ἑλλάδος. Τί καταπληκτικὴ ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν ἀρχηγῶν. Ὁ μὲν βαρὺς τὸ βλέμμα καὶ τὸ πάτημα λάμπει ἐν μέσῳ τῶν ἐρυθρῶν ἀκτίων ὡς ἐκτοξεύει ἡ αἵματηρὰ ταινία του. Νομίζει τις ὅτι τὴν πολιτικὴν του ὅλην, πολιτικὴν θετικῆς ἐνεργείας, φέρει μεθ' ἑαυτοῦ. Ὁ ἕτερος γλυκὺς καὶ γαλήνιος ὡς ἡ κυανὴ ταινία του, ἡ ἀντιπρόσωπος τοῦ γλαυκοῦ τῆς Ἑλλάδος οὐρανοῦ, σοὶ προλέγει διὰ τῶν παντοειδῶν μειδιαμάτων τὴν ἀστασίαν τῆς πολιτικῆς τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**. Μήπως δὲν εἶνε πάντοτε γλαυκὸς καὶ ὁ ἄσματος τῆς Ἑλλάδος οὐρανός; Ὁ κ. Ῥοντήρης τοῦ ἔχει κολληθῇ βδελλοειδῶς, ἀλλ' οὗτος ἐνῶ δ-μειεῖ βλέπει κύκλω πᾶσαν τὴν αἰθουσαν καὶ μοιράζει μειδιάματα εἰς ὅλους. Στιγμὴν τινα συνητηθῇ τὸ βλέμμα του